2024/2033

2024 7 29

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2024/2033

2023 m. rugsėjo 21 d.

dėl priemonės SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) kurią Italija taikė bankui „Tercas“

(pranešta dokumentu Nr. C(2024) 6281)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pagal šią (-ias) nuostatą (-as) ([1]) paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabų ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) Iš spaudos ir banko „Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A“ (toliau – bankas „Tercas“) bei Italijos indėlių garantijų sistemos (toliau – IGS), t. y. fondo *Fondo interbancario di tutela dei depositi* (toliau – fondas FITD), svetainių Komisija sužinojo, kad fondas FITD šiam bankui suteikė paramą (toliau – FITD paramos intervencija).

(2) 2014 m. rugpjūčio 8 d. ir spalio 10 d. Komisija paprašė Italijos pateikti informacijos. Italija į šį prašymą atsakė 2014 m. rugsėjo 16 d. ir lapkričio 14 d.

(3) 2015 m. vasario 27 d. raštu Komisija informavo Italiją, kad nusprendė dėl aptariamų priemonių pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartis) 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą).

(4) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]). Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl atitinkamų priemonių.

(5) 2015 m. balandžio 2 d. Komisija gavo Italijos pastabas.

(6) 2015 m. gegužės 22 d. Komisija gavo dviejų suinteresuotųjų šalių, t. y. bankų „Tercas“ ir „Banca Popolare di Bari S.C.p.A.“ (toliau – bankas BPB), pastabas.

(7) Tą pačią dieną Komisija gavo Italijos banko (toliau – IB) ir fondo FITD pastabas.

(8) 2015 m. birželio 9 d. Komisija 6 ir 7 konstatuojamosiose dalyse nurodytas pastabas persiuntė Italijai ir suteikė jai galimybę į jas atsakyti. Italija informavo Komisiją, jog neturi jokių komentarų dėl tų pastabų.

(9) 2015 m. rugpjūčio 13 d. ir rugsėjo 17 d. surengti du susitikimai, kuriuose dalyvavo Komisija, Italija ir suinteresuotosios šalys. Tuose susitikimuose Italija pateikė ankstesniuose oficialiuose pranešimuose išdėstytus argumentus.

([1]) OL C 136, 2015 4 24, p. 17.
([2]) Žr. 1 išnašą.

(10) Sprendimu (ES) 2016/1208 ([3]) Komisija padarė išvadą, kad fondo FITD bankui „Tercas“ taikomos priemonės yra su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba, ir nurodė tą pagalbą susigrąžinti.

(11) 2016 m. kovo 4 d., balandžio 29 d. ir gegužės 1 d. Italija, bankas BPB ir fondas FITD, palaikomi IB, Bendrajame Teisme pateikė ieškinius dėl Sprendimo (ES) 2016/1208 panaikinimo.

(12) 2019 m. kovo 19 d. sprendimu sujungtose bylose T-98/16, T-196/16 ir T-198/16 ([4]) Bendrasis Teismas Sprendimą (ES) 2016/1208 panaikino.

(13) Komisija ir Italija papildomai apsikeitė informacija 2019 m. gruodžio 20 d., 2020 m. sausio 30 d. ir 2020 m. vasario 19 d.

(14) 2021 m. kovo 2 d. sprendimu byloje C-425/19 P ([5]) Teisingumo Teismas atmetė Komisijos pateiktą apeliacinį skundą dėl sprendimo sujungtose bylose T-98/16, T-196/16 ir T-198/16.

2. **PAGRINDINĖS APLINKYBĖS IR IŠSAMUS PRIEMONIŲ APIBŪDINIMAS**

2.1. **Bankas „Tercas“**

(15) Bankas „Tercas“ buvo daugiausia Abrucų regione veikiančios bankų grupės kontroliuojančioji bendrovė. 2011 m. pabaigoje pagrindinis kontroliuojančiosios bendrovės akcininkas buvo „Fondazione Tercas“, kuriam tuo metu priklausė 65 proc. kontroliuojančiosios bendrovės akcijų.

(16) 2011 m. pabaigoje grupę sudarė kontroliuojančioji bendrovė ir „Banca Caripe S.p.A.“ (toliau – bankas „Caripe“), daugiausia Abrucų regione veikiantis regioninis bankas, kurį bankas „Tercas“ įsigijo 2010 m. pabaigoje (90 proc. akcijų) ir įtraukė į savo konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

(17) 2011 m. pabaigoje banko „Tercas“ bendras balansas sudarė 5,3 mlrd. EUR, grynosios paskolos klientams – 4,5 mlrd. EUR, klientų indėliai – 2,7 mlrd. EUR; bankas turėjo 165 filialus ir 1 225 darbuotojus.

(18) 2012 m. balandžio 17 d., atlikęs banko „Tercas“ patikrinimą ([6]), IB pasiūlė Italijos ekonomikos ir finansų ministerijai pagal Italijos bankininkystės įstatymo ([7]) (it. *Testo Unico Bancario*, toliau – TUB) 70 straipsnį bankui taikyti specialiojo administravimo procedūrą.

(19) 2012 m. balandžio 30 d. Italijos ekonomikos ir finansų ministerija išleido dekretą, kuriuo numatyta taikyti bankui „Tercas“ specialiojo administravimo procedūrą ([8]). IB paskyrė specialųjį administratorių, kuris turėjo išsiaiškinti padėtį, ištaisyti pažeidimus ir paskatinti priimti indėlininkų interesus atitinkančius naudingus sprendimus. Specialusis administratorius pareigas pradėjo eiti 2012 m. gegužės 4 d.

(20) Banko „Tercas“ specialusis administratorius įvertino įvairias galimybes, kaip išspręsti jo problemas. Iš pradžių specialusis administratorius apsvarstė dvi galimybes banką „Tercas“ rekapitalizuoti: įsikišant arba bendrovei „Fondazione Tercas“ (pagrindiniam banko „Tercas“ akcininkei), arba bendrovei „Credito Valtellinese“ (akcininkei, valdančiai 7,8 proc. akcijų), tačiau vėliau šių galimybių atsisakė.

([3]) 2015 m. gruodžio 23 d. Komisijos sprendimas (ES) 2016/1208 dėl valstybės pagalbos (SA.39451 (2015/C) (buvęs 2015/NN)), kurią Italija suteikė *Banca Tercas* (OL L 203, 2016 7 28, p. 1).

([4]) 2019 m. kovo 19 d. Sprendimas *Italija ir kt.* / *Komisija*, T-98/16, T-196/16 ir T-198/16, ECLI:EU:T:2019:167.

([5]) 2021 m. kovo 2 d. Sprendimas *Komisija* / *Italija ir kt.*, C-425/19 P, ECLI:EU:C:2021:154.

([6]) Nuo 2011 m. gruodžio 5 d. iki 2012 m. kovo 23 d. IB atliko banko „Tercas“ patikrinimą. Šio patikrinimo metu IB nustatė daug pažeidimų ir plataus masto problemų, susijusių su: i) banko administravimu ir valdymu; ii) vidaus audito funkcija; iii) kreditavimo procesu; iv) informacijos atskleidimu valdymo organams ir priežiūros organui.

([7]) *Decreto legislativo 1°settembre 1993, n. 385 – "Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia" (Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana, Serie generale n. 230, 30.9.1993 - Supplemento ordinario n. 92)*. Nuorodos į TUB traktuotinos kaip nuorodos į fondui FITD taikant paramos intervenciją galiojusią jo versiją.

([8]) Dėl sunkių administracinių pažeidimų ir sunkių teisės aktų pažeidimų.

(21) 2013 m. spalio mėn. banko „Tercas“ specialusis administratorius, susitaręs su IB, susisiekė su banku BPB ir šis išreiškė susidomėjimą atlikti kapitalo injekciją į banką „Tercas“ su sąlyga, kad bus atliktas išsamus bankų „Tercas“ ir „Caripe“ turto patikrinimas, o fondas FITD visiškai padengs neigiamą „Tercas“ nuosavą kapitalą.

(22) 2013 m. spalio 25 d. banko „Tercas“ specialusis administratorius, remdamasis fondo FITD įstatų ([9]) 29 straipsniu, pateikė fondui FITD prašymą taikyti iki 280 mln. EUR paramos intervenciją, apimančią rekapitalizavimą siekiant padengti 2013 m. rugsėjo 30 d. buvusį neigiamą banko „Tercas“ nuosavą kapitalą ir FITD įsipareigojimą įsigyti nuvertėjusį turtą.

(23) 2013 m. spalio 28 d. posėdyje fondo FITD vykdomasis komitetas nusprendė įsikišti ir pagal TUB 96b straipsnio 1 dalies d punktą bankui „Tercas“ skirti iki 280 mln. EUR dydžio paramą. Ši intervencinė priemonė patvirtinta 2013 m. spalio 29 d. fondo FITD valdybos sprendimu.

(24) 2013 m. spalio 30 d. fondas FITD kreipėsi į IB su prašymu leisti tą paramos intervenciją įgyvendinti. Leidimą fondui FITD IB suteikė 2013 m. lapkričio 4 d. Tačiau galiausiai fondas FITD tos paramos intervencijos nesiėmė.

(25) 2014 m. kovo 18 d. išsamus bankų „Tercas“ ir „Caripe“ turto patikrinimas baigtas, tačiau dėl jo rezultatų fondo FITD ir kontroliuojančiosios bendrovės BPB kontroliuojamos bankų grupės ekspertai nesutarė. Šį klausimą išsprendė IB siūlymu parinktas arbitras. Atlikus išsamų patikrinimą paaiškėjo, kad turtas dar labiau nuvertėjo.

(26) 2014 m. liepos 1 d. fondas FITD pateikė IB antrą prašymą leisti pakeistomis sąlygomis taikyti bankui „Tercas“ paramos intervenciją.

(27) Taikyti paramos intervenciją pakeistomis sąlygomis IB leido 2014 m. liepos 7 d. ([10])

(28) IB suteikė leidimą banko „Tercas“ specialiajam administratoriui 2014 m. liepos 27 d. sušaukti neeilinį banko „Tercas“ akcininkų susirinkimą, kuris turėjo priimti sprendimą padengti per specialiojo administravimo procedūrą susidariusius nuostolius ir kartu 230 mln. EUR padidinti bankui BPB skirtą kapitalą.

(29) Nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2014 m. kovo 31 d. bankas „Tercas“ patyrė 603 mln. EUR nuostolių. Visiškai nurašius likusią 337 mln. EUR kapitalo poziciją, 2014 m. kovo 31 d. banko „Tercas“ grynasis nuosavas kapitalas buvo neigiamas ir sudarė –266 mln. EUR.

(30) 2014 m. liepos 27 d. banko „Tercas“ akcininkų susirinkime nuspręsta ([11]):

a) iš dalies padengti nuostolius, be kita ko, sumažinant kapitalą iki nulio, anuliavus visas apyvartoje esančias paprastąsias akcijas;

b) padidinti kapitalą iki 230 mln. EUR, išleidžiant naujas paprastąsias akcijas, siūlomas tik bankui BPB. Tas kapitalo padidinimas atliktas 2014 m. liepos 27 d. ir apmokėtas iš dalies kompensuojant banko BPB 480 mln. EUR kreditą bankui „Tercas“ (t. y. 2013 m. lapkričio 5 d. banko BPB suteiktą paskolą).

(31) 2014 m. rugsėjo mėn. bankas „Tercas“ rekapitalizavo savo patronuojamąją bendrovę „Caripe“, skyręs 75 mln. EUR kapitalo injekciją.

(32) 2014 m. spalio 1 d. nutraukus bankui „Tercas“ taikytą specialiojo administravimo procedūrą, bankas BPB paskyrė naują vadovybę.

(33) 2014 m. rugsėjo 30 d. pasibaigus specialiojo administravimo procedūrai, banko „Tercas“ bendras turtas sudarė 2 994 mln. EUR, klientų indėliai – 2 198 mln. EUR, grynosios veiksnios paskolos – 1 766 mln. EUR, atidėjiniai neveiksnioms paskoloms – 716 mln. EUR, o bendras 1 lygio kapitalas – 182 mln. EUR.

([9]) Nuorodos į fondo FITD įstatus traktuotinos kaip nuorodos į fondui FITD taikant paramos intervenciją galiojusią jų versiją.
([10]) Žr. 43 konstatuojamąją dalį.
([11]) Akcininkų susirinkimo protokolas, *repertorio n. 125.149*, *raccolta n. 28.024 del 29 luglio 2014*, notaras dr. Vincenzo Galeota.

(34) 2015 m. kovo mėn. bankas BPB pasirašė naują banko „Tercas“ kapitalo padidinimą 135,4 mln. EUR suma (iš jų – 40,4 mln. EUR patronuojamajai bendrovei „Caripe“), siekdamas padengti papildomus per 2014 m. ketvirtąjį ketvirtį patirtus nuostolius, apmokėti 2015 ir 2016 m. restruktūrizavimo išlaidas ir pagerinti banko „Tercas“ kapitalo pakankamumo rodiklius.

2.2. **BPB**

(35) BPB buvo daugiausia Italijos pietuose veikiančios bankų grupės kontroliuojančioji bendrovė. 2013 m. pabaigoje banko BPB bendras balansas sudarė 10,3 mlrd. EUR, paskolos klientams – 6,9 mlrd. EUR, klientų indėliai – 6,6 mlrd. EUR; bankas turėjo 247 filialus ir 2 206 darbuotojus, jo pirmo lygio kapitalo pakankamumo koeficientas buvo 8,1 proc., o bendras kapitalo pakankamumo koeficientas – 11 proc.

(36) 2014 m. gruodžio mėn. bankas BPB padidino kapitalą 500 mln. EUR suma, kurią sudarė išleistos naujos akcijos už ne didesnę kaip 300 mln. EUR sumą ir suteikta ne didesnė kaip 200 mln. EUR antro lygio subordinuotoji paskola. Kapitalo padidinimas padėjo sustiprinti banko BPB kapitalo pakankamumo rodiklius, kuriems turėjo įtakos banko „Tercas“ įsigijimas.

2.3. **Italijos IGS modelis ir fondas FITD**

(37) Pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/19/EB ([12]), galiojusią fondui FITD taikant paramos intervenciją, kredito įstaiga negali priimti indėlių, jei ji nėra oficialiai pripažintos IGS narė ([13]). Pagal TUB 96 straipsnio 1 dalį, „Italijos bankai yra vienos iš Italijoje įsteigtų ir pripažintų indėlių garantijų sistemų nariai. Kooperatinės kredito asociacijos [it. *banche di credito cooperativo*] yra jų srityje įsteigtos indėlių garantijų sistemos narės“ ([14]).

(38) Fondo FITD paramos intervencijos metu Italijoje veikė dvi IGS:

a) fondas FITD – pagal privatinę teisę įkurtas privalomas konsorciumas, vienintelė įsteigta ir pripažinta Italijos IGS, kurios nariais galėjo būti bankai, nesantys kooperatinės kredito asociacijos. Pagal Italijos banko patvirtintų fondo FITD įstatų 2 straipsnį, „Fondo nariai yra Italijos bankai, išskyrus kooperatines kredito asociacijas“;

b) „Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo“ – teisės aktais sukurta IGS, kurios nariais galėjo tapti tik kooperatinės kredito asociacijos, o narystė buvo privaloma.

(39) Pagal TUB 96a straipsnį ir fondo FITD įstatų 29 straipsnį, fondas FITD tam tikromis sąlygomis galėjo imtis paramos intervencijos narių, kuriems taikyta specialiojo administravimo procedūra, naudai.

(40) Šios intervencinės priemonės buvo finansuojamos *ex post* iš bankų narių įnašų. Atskirų įnašų dydis buvo nustatomas pagal atitinkamas įstatų nuostatas ([15]) ir proporcingas kiekvieno banko turimų apdraustųjų indėlių sumai. Įnašai buvo ne tiesiogiai įtraukiami į fondo FITD balansą, o registruojami atskirose kiekvienos atitinkamos intervencinės priemonės sąskaitose.

([12]) 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 135, 1994 5 31, p. 5)
([13]) Direktyvos 94/19/EB 3 straipsnio 1 dalis.
([14]) Le banche italiane aderiscono a uno dei sistemi di garanzia dei depositanti istituiti e riconosciuti in Italia. Le banche di credito cooperativo aderiscono al sistema di garanzia dei depositanti costituito nel loro ambito.
([15]) Fondo FITD įstatų 25 straipsnis ir FITD įstatų priedo 9–14 straipsniai.

(41) Sprendimus imtis paramos intervencijos priimdavo abu fondo FITD valdymo organai:

a) valdyba ([16]), kurios sprendimai būdavo priimami absoliučia posėdyje, kuriame priimamas sprendimas, dalyvaujančių narių balsų dauguma. Valdybos pirmininką skirdavo valdybos nariai. Eiliniai valdybos nariai būdavo atrenkami proporcingai kiekvieno banko turimų apdraustųjų indėlių sumai, taigi pirmenybė būdavo teikiama didesnius įnašus mokantiems bankams, tačiau būdavo užtikrinama, kad būtų atstovaujama ir mažesniems bankams ([17]). Eiliniai valdybos nariai, kurių tuo metu buvo 23, daugiausia buvo didžiausių bankų narių atstovai ([18]): po du atstovus turėjo bankai „Unicredit“, „Intesa Sanpaolo“ ir „Monte dei Paschi di Siena“. Asociacijos „Associazione Bancaria Italiana“ (ABI) prezidentas taip pat buvo valdybos narys;

b) vykdomasis komitetas ([19]), kurio sprendimai būdavo priimami posėdyje, kuriame priimamas sprendimas, dalyvaujančių narių balsų dauguma. Jo nariai buvo valdybos pirmininkas, valdybos pirmininko pavaduotojas, kuris ėjo ir komiteto pirmininko pavaduotojo pareigas, ir dar šeši valdybos nariai.

(42) Sprendimus dėl paramos intervencijos finansavimo ir garantijų forma buvo įgaliotas priimti vykdomasis komitetas ([20]), o sprendimus dėl akcijų paketų įsigijimo ir kitos techninės paramos – valdyba, gavusi vykdomojo komiteto pasiūlymą ([21]).

2.4. **Tirtos priemonės**

(43) 2014 m. liepos 7 d. IB patvirtinta fondo FITD paramos intervencija apėmė šias priemones (toliau – priemonės, kurių ėmėsi fondas FITD):

a) 1 priemonė – 265 mln. EUR negrąžintinas įnašas, skirtas banko „Tercas“ neigiamam kapitalui padengti;

b) 2 priemonė – 35 mln. EUR garantija (iki trejų metų), skirta su tam tikromis banko „Tercas“ pozicijomis susijusiai kredito rizikai padengti. Šios pozicijos (dvi paskolos, kurių terminas suėjo 2015 m. kovo 31 d.) buvo visiškai skolininkų padengtos suėjus terminui, todėl garantija nustojo galioti nepanaudota;

c) 3 priemonė – ne didesnė kaip 30 mln. EUR garantija papildomoms išlaidoms, susijusioms su mokesčių mokėjimu pagal 1 priemonę, padengti. Šiuos mokesčius būtų reikėję mokėti, jeigu pagal Italijos teisės aktus 1 priemonei nebūtų buvęs taikomas atleidimas nuo mokesčių. Pagal atitinkamus Italijos teisės aktus toks specialus fondo FITD intervencinių priemonių atleidimas nuo mokesčių turėjo būti patvirtintas Europos Komisijos ([22]). Fondas FITD visą 30 mln. EUR sumą bankui „Tercas“ išmokėjo tuo metu, kai Komisija dar nebuvo priėmusi sprendimo dėl tokio atleidimo nuo mokesčių.

2.5. **Sprendimas (ES) 2016/1208**

(44) Sprendime (ES) 2016/1208 Komisija padarė išvadą, kad priemonės, kurių ėmėsi fondas FITD, buvo neteisėta valstybės pagalba bankui „Tercas“, ir nurodė nedelsiant ir veiksmingai tą pagalbą susigrąžinti.

([16]) Fondo FITD įstatų 3–15 straipsniai.
([17]) Fondo FITD įstatų 12 straipsnio 3 dalis.
([18]) Fondo FITD įstatų 13 straipsnio 10 dalis. Tuo metu bankams „Unicredit“, „Intesa Sanpaolo“ ir „Monte dei Paschi di Siena“ atstovavo po du narius. Bankams „Credem“, „Credito Valtellinese“, BNL, „Deutsche Bank“, „Cariparma“, „Veneto Banca“, „CheBanca“, BPM, „Banco Desio e della Brianza“, UBI, „Banca di Credito Popolare Torre del Greco“, „Cassa di Risparmio di Rimini“, „Banca Popolare Pugliese“, „Unipol Banca“, „Banco Popolare“, „Banca Popolare dell'Emilia-Romagna“ ir „Banca del Piemonte“ atstovavo po vieną narį.
([19]) Žr. fondo FITD įstatų 16, 17 ir 18 straipsnius.
([20]) Fondo FITD įstatų 17 straipsnio 1 dalies a punktas.
([21]) Fondo FITD įstatų 14 straipsnio 1 dalies e punktas.
([22]) 2013 m. gruodžio 7 d. Įstatymo Nr. 147 „Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (Legge di stabilità 2014)“ (toliau – Įstatymas Nr. 147/2013) 1 straipsnio 627 punkte nustatyta: „Ai fini del riassetto economico e finanziario dei soggetti in amministrazione straordinaria, gli interventi di sostegno disposti dal Fondo interbancario di tutela dei depositi non concorrono alla formazione del reddito dei medesimi soggetti“. Įstatymo Nr. 147/2013 1 straipsnio 628 punkte nustatyta: „L'efficacia delle disposizioni del comma 627 è subordinata all'autorizzazione della Commissione europea“.

(45) Visų pirma, Sprendime (ES) 2016/1208 vertindama, ar fondo FITD taikytos priemonės priskirtinos Italijos atsakomybei, Komisija priminė, kad Teisingumo Teismas Sprendime *Stardust Marine* ([23]) yra išaiškinęs, jog *prima facie* nepriklausomos subjekto, kuris pats nėra valstybės dalis, taikytos pagalbos priemonės priskirtinumas valstybės atsakomybei gali būti nustatomas pagal iš bylos aplinkybių kylančių požymių visumą. Vienas iš tokių požymių yra tai, kad, prieš priimdamas sprendimą, kuris, kaip įtariama, susijęs su valstybės pagalba, atitinkamas subjektas negali priimti ginčijamo sprendimo neatsižvelgdamas į valdžios institucijų reikalavimus ar nurodymus. Norint padaryti išvadą, kad valstybinės įmonės taikyta pagalbos priemonė priskirtina valstybės atsakomybei, tam tikromis aplinkybėmis gali būti svarbūs ir kiti rodikliai (Sprendimo (ES) 2016/1208 115 ir 116 konstatuojamosios dalys).

(46) Remdamasi tuo, Komisija laikėsi nuomonės, kad išvadą, jog priemonės, kurių ėmėsi fondas FITD, yra priskirtinos Italijos atsakomybei, galima, be kita ko, daryti iš šių aspektų visumos:

a) fondui FITD teisės aktais buvo pavesta vykdyti viešuosius įgaliojimus, t. y. saugoti santaupas ir indėlininkus, – tai rodo įvairios intervencijos formos. TUB nuostatos, pagal kurias fondas FITD galėjo naudoti iš bankų narių surinktus išteklius įvairioms paramos intervencijoms, kaip antai nagrinėjamu atveju, turėjo būti traktuojamos kaip šio viešojo įgaliojimo išraiška (Sprendimo (ES) 2016/1208 117–121 konstatuojamosios dalys).

Nors FITD buvo konsorciumas, kurio veiklą reglamentavo privatinė teisė, vien to, kad jis buvo įsteigtas kaip bendrosios teisės subjektas, negalėjo pakakti, kad tokio subjekto priimta priemonė negalėtų būti priskirtina valstybės atsakomybei. Savarankiškumas, kurį turi įmonė, iš esmės neužkerta kelio valstybei dalyvauti praktikoje (Sprendimo (ES) 2016/1208 122 konstatuojamoji dalis).

Bet kuriuo atveju Sąjungos ir nacionalinės teisės aktais IB buvo suteikti įgaliojimai ir priemonės užtikrinti, kad visos fondo FITD, veikiančio kaip pagal TUB pripažinta IGS, intervencijos atitiktų jo viešuosius įgaliojimus ir jomis būtų prisidedama prie indėlininkų apsaugos. Taigi IB turėjo patvirtinti bet kurią fondo FITD intervenciją iš esmės, įvertindamas, ar ji atitinka fondo viešuosius įgaliojimus pagal TUB (Sprendimo (ES) 2016/1208 123 ir 124 konstatuojamosios dalys);

b) pagal TUB IB turėjo plataus masto įgaliojimus fondo FITD atžvilgiu, o Italijos valdžios institucijos turėjo įvairių įgaliojimų priimti tokias kaip nagrinėjamosios priemones, kurios galėjo būti skirtos tik bankams, kuriems taikoma specialiojo administravimo procedūra. Jos turėjo teisę šias priemones inicijuoti, pateikdamos prašymą specialiajam administratoriui (IB paskirtam ir prižiūrimam valstybės pareigūnui), ir daryti joms įtaką, atsižvelgiant į IB įgaliojimus leisti jas taikyti iš esmės ir valdžios institucijų dalyvavimą visuose atitinkamuose posėdžiuose dėl sprendimų priėmimo, kuriuose jos galėjo išreikšti susirūpinimą (Sprendimo (ES) 2016/1208 127–130 konstatuojamosios dalys);

c) Italijos valdžios institucijos pasinaudojo joms suteiktais įgaliojimais priimdamos nagrinėjamas priemones. Iš Italijos pateiktų atitinkamų dokumentų buvo matyti, kad IB leido fondui FITD imtis priemonių atsižvelgdamas į indėlininkų ir klientų interesus, kaip apibrėžta atitinkamose TUB nuostatose, taigi laikydamasis konkrečių nacionalinės viešosios politikos nuostatų. Derybos tarp banko „Tercas“ specialiojo administratoriaus ir banko BPB „derintos su IB“. Be to, IB paragino fondą FITD pasiekti subalansuotą susitarimą su banku BPB (Sprendimo (ES) 2016/1208 131 konstatuojamoji dalis).

Atsižvelgdama į šiuos aspektus, taip pat į a ir b punktuose nurodytus aspektus, Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamos intervencijos tikslai ir uždaviniai buvo išsamiai nustatyti fondo FITD viešajame įgaliojime pagal TUB ir iš esmės buvo kontroliuojami valdžios institucijų (Sprendimo (ES) 2016/1208 132 konstatuojamoji dalis).

([23]) 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimas *Prancūzija / Komisija*, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294.

(47) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad nagrinėjamų priemonių turinys, apimtis ir tikslas buvo tokie, kad iš minėtų aspektų akivaizdu, jog valdžios institucijų nedalyvavimas jas priimant buvo mažai tikėtinas, ir buvo pakankamai požymių, rodančių, kad šios priemonės yra priskirtinos valstybės atsakomybei ir finansuojamos iš valstybinių išteklių. Net jei iš esmės buvo įmanoma, kad, vertinant atskirai, tam tikrų minėtų aspektų savaime gali nepakakti išvadai dėl priemonių priskirtinumo valstybei padaryti, vertinant kaip visumą, šis rodiklių rinkinys rodė, kad priemonės priskirtinos Italijos atsakomybei (Sprendimo (ES) 2016/1208 143, 144 ir 145 konstatuojamosios dalys).

2.6. **Atitinkamų Teisingumo Teismo bylų santrauka**

2.6.1. *Bendrojo Teismo panaikintas Sprendimas (ES) 2016/1208 – teismo sprendimas sujungtose bylose T-98/16, T-196/16 ir T-198/16*

(48) Sprendimu sujungtose bylose T-98/16, T-196/16 ir T-198/16 Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą (ES) 2016/1208 motyvuodamas tuo, kad nebuvo įvykdyta pirmoji sąlyga, kuri turi būti įvykdyta, kad pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį būtų laikoma valstybės pagalba, t. y. kad pagalbą teiktų valstybė arba ji būtų teikiama iš valstybinių išteklių.

(49) Konkrečiai dėl priemonių, kurių ėmėsi fondas FITD, priskirtinumo Italijos atsakomybei, išnagrinėjęs įrodymus, kuriais rėmėsi Komisija, Bendrasis Teismas nustatė, kad Komisija pakankamai teisiškai neįrodė, kad Italijos valdžios institucijos buvo susijusios su tų priemonių priėmimu ar kad jos buvo priskirtinos valstybei, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį ([24]).

(50) Bendrasis Teismas visų pirma vertino fondui FITD suteiktų viešųjų įgaliojimų mastą ir jo savarankiškumą priimant priemones.

(51) Bendrasis Teismas nustatė, kad priemonėmis, kurių ėmėsi fondas FITD, iš esmės buvo siekiama patenkinti fondo FITD bankų narių privačius interesus ir nors šie privatūs interesai galėjo sutapti su viešuoju interesu, tai savaime nebuvo požymis, rodantis galimą valdžios institucijų dalyvavimą priimant priemonę ([25]). Bendrasis Teismas taip pat nurodė, kad fondo FITD priimtomis priemonėmis nebuvo įgyvendintas Italijos teisės aktais suteiktas viešasis įgaliojimas, priešingai nei Komisija manė Sprendime (ES) 2016/1208. Fondui FITD suteiktą viešąjį įgaliojimą sudarė tik IGS kompensacijos, skirtos indėlininkams tais atvejais, kai fondo FITD bankas narys buvo priverstinai likviduojamas ([26]).

(52) Be to, Bendrasis Teismas nurodė, kad jokie veiksniai, susiję su fondo FITD struktūra, nesiejo fondo FITD su Italijos valdžios institucijomis, o Komisija neįrodė Italijos valdžios institucijų dalyvavimo priimant nagrinėjamas priemones ([27]).

(53) Šiuo atžvilgiu Bendrasis Teismas nusprendė, kad, pirma, tai, jog IB leido fondui FITD imtis priemonių banko „Tercas“ naudai, nėra požymis, dėl kurio nagrinėjamos priemonės galėtų būti priskirtos Italijai, nes šiuo atžvilgiu valstybė tik kontroliavo priemonių atitiktį teisiniam reguliavimui prudencinės priežiūros tikslais ([28]). Antra, Bendrasis Teismas nusprendė, kad IB atstovų dalyvavimas fondo FITD valdymo organų posėdžiuose nėra pakankamas įrodymas, kad priemonės priskirtinos valstybės atsakomybei, nes šie atstovai buvo tik stebėtojai, neturintys balsavimo teisės ir negalintys teikti patarimų ([29]). Trečia, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija nepateikė įrodymų, jog IB darė lemiamą įtaką deryboms, vykusioms, iš vienos pusės, tarp fondo FITD ir, iš kitos pusės, banko BPB ir specialiojo administratoriaus, ir kad IB pasinaudojo savo ryšiais su fondu FITD siekdamas padaryti lemiamą įtaką nagrinėjamų priemonių turiniui. Bendrasis Teismas nustatė, kad šie ryšiai tiesiog leido IB, veikiančiam kaip kompetentinga priežiūros institucija, būti informuotam apie įvykius ir neturėjo įtakos fondo FITD sprendimui priimti banko „Tercas“ naudai skirtas priemones ([30]). Galiausiai Bendrasis Teismas nusprendė, kad dėl specialiojo administratoriaus

([24]) Sprendimas sujungtose bylose T-98/16, T-196/16 ir T-198/16, 132 punktas.
([25]) Ten pat, 96–99 punktai.
([26]) Ten pat, 100–106 punktai.
([27]) Ten pat, 113 ir 132 punktai.
([28]) Ten pat, 115–120 punktai.
([29]) Ten pat, 121–124 punktai.
([30]) Ten pat, 125, 126 ir 127 punktai.

vaidmens šiame procese negalima abejoti fondo FITD savarankiškumu priimant sprendimą dėl intervencijos. Be to, pateikti įrodymai neįrodo, kad specialiojo administratoriaus pateiktas prašymas dėl fondo FITD intervencijos buvo susijęs su IB duotais nurodymais ([31]).

(54) Atsižvelgdamas į tai, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija pakankamai teisiškai neįrodė, jog Italijos valdžios institucijos dalyvavo fondui FITD priimant priemones arba jog dėl to šios priemonės priskirtinos valstybės atsakomybei, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

(55) Sprendimą sujungtose bylose T-98/16, T-196/16 ir T-198/16, kuriuo panaikintas Sprendimas (ES) 2016/1208, Komisija apskundė.

2.6.2. *Teisingumo Teismo sprendimas atmesti Komisijos apeliacinį skundą*

(56) Sprendimu byloje C-425/19 P Teisingumo Teismas atmetė Komisijos pateiktą apeliacinį skundą dėl sprendimo sujungtose bylose T-98/16, T-196/16 ir T-198/16.

(57) Konkrečiai dėl priemonių, kurių ėmėsi fondas FITD, priskirtinumo Italijos atsakomybei Teisingumo Teismas nurodė, kad Bendrasis Teismas nepadarė klaidos nuspręsdamas, jog Komisijos pateikti Italijos valdžios institucijų įtakos fondui FITD įrodymai neleidžia minėtų priemonių priskirti Italijai.

(58) Teisingumo Teismas nusprendė, kad Bendrasis Teismas neįpareigojo Komisijos laikytis aukštesnio įrodinėjimo standarto, susijusio su priemonės priskyrimu valstybės atsakomybei, vien dėl to, kad fondas FITD yra privatus subjektas, ir atitinkamas išvadas padarė remdamasis objektyviais atvejo, kai pagalbą teikiantis subjektas yra valstybinė įmonė, ir atvejo, kai šis subjektas yra privatus subjektas, skirtumais. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas patikslino, kad tinkami priemonės priskirtinumo valstybės atsakomybei įrodymai išplaukia iš bylos aplinkybių ir konteksto, kuriame ši priemonė buvo priimta, ir šiuo atžvilgiu svarbus yra kapitalo ryšio tarp atitinkamo subjekto ir valstybės nebuvimas ([32]).

(59) Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad jo praktika, susijusi su sąvoka „valstybės vardu veikiantis subjektas“, suformuota siekiant leisti teisės subjektams remtis besąlyginėmis ir pakankamai tiksliomis neperkeltos ar netinkamai perkeltos direktyvos nuostatomis prieš įstaigas ar subjektus, kurie pavaldūs valstybei arba yra jos kontroliuojami, negali būti taikoma klausimui dėl pagalbos priemonių priskirtumo valstybės atsakomybei, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį ([33]).

(60) Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Bendrasis Teismas atliko bendrą Komisijos pateiktų įrodymų analizę. Būtent remdamasis visų Komisijos pateiktų įrodymų, vertinamų atsižvelgiant į jų kontekstą, analize Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija padarė teisės klaidą, kai laikėsi nuomonės, jog įrodė Italijos valdžios institucijų vykdytą esminę viešąją kontrolę apibrėžiant priemones, kurių fondas FITD ėmėsi banko „Tercas“ naudai ([34]).

3. **ATITINKAMOS SUINTERESUOTŲ ŠALIŲ PASTABOS**

(61) Priėmus sprendimą pradėti procedūrą suinteresuotosios šalys pateikė pastabų. Šiame skirsnyje apibendrinamos tik su aptariamų priemonių priskirtinumo valstybės atsakomybei vertinimu susijusios pastabos, todėl jame pateikiamos ne visos gautos pastabos.

([31]) Ten pat, 128–131 punktai.
([32]) Sprendimas byloje C-425/19 P, 69–73 punktai.
([33]) Ten pat, 77 punktas.
([34]) Ten pat, 80–85 punktai.

3.1. **Italijos pastabos**

(62) Kalbant apie priemonių, kurių ėmėsi fondas FITD, priskirtinumą Italijos atsakomybei, Italija savo analizę grindė Sprendime *Stardust Marine* nagrinėtu priskirtinumo kriterijumi, kurio, jos teigimu, nagrinėjamas atvejis neatitinka dėl toliau nurodytų priežasčių.

(63) Pirma, fondas FITD yra privatinės teisės subjektas ir visus sprendimus priima per savo valdymo organus, kurių nariai yra bankų narių atstovai ir yra visiškai savarankiški. Sprendimų dėl tokių paramos priemonių priėmimo procesas buvo visiškai nepriklausomas ir nebuvo numatytas joks aktyvus IB ar kito viešosios teisės subjekto dalyvavimas. Tai, kad IB atstovas dalyvavo fondo FITD valdymo organų posėdžiuose, negali būti laikoma aktyvaus IB dalyvavimo sprendimų priėmimo procese požymiu, nes atstovas atliko tik pasyvaus stebėtojo vaidmenį.

(64) Be to, Italija teigė, kad IB įgaliojimai tvirtinti fondo FITD įstatus ir jų pakeitimus, taip pat leisti imtis atskirų intervencinių priemonių neturėjo įtakos savarankiškam fondo FITD sprendimų priėmimo procesui, nes jie apsiribojo tik *ex post* leidimu, kurį IB, veikiantis kaip krizių valdymą prižiūrinti ir jam vadovaujanti institucija, suteikė pagal TUB. IB sprendimas buvo patvirtinamasis sprendimas, kuriuo tiesiog formaliai retrospektyviai patikrintas visiškai užbaigto privataus sprendimo teisėtumas. Tokią analizę patvirtino faktinės aplinkybės ir visų pirma motyvai, pateikti įsakyme, kuriuo IB patvirtino fondo FITD taikomas priemones, IB patvirtinus, kad jis neatliko jokio fondo FITD pasirinktų priemonių pagrįstumo tyrimo. Siekdama pagrįsti šį argumentą Italija teigė, kad šioje byloje esama aiškių analogijų su byla *Sicilcassa* ([35]), kurią išnagrinėjusi Komisija padarė išvadą, kad dėl lemiamo privačių subjektų dalyvavimo atitinkama intervencinė priemonė nėra valstybės pagalba.

(65) Dėl įrodymų, kuriuos Komisija nurodė sprendime pradėti procedūrą, Italija teigė, kad jais neįrodomas IB kišimasis į fondo FITD sprendimų priėmimo procesą. Italijos teigimu, specialusis administratorius, nors ir paskirtas IB, neturėjo įgaliojimų daryti tiesioginę įtaką fondo FITD sprendimui suteikti finansavimą sunkumų patiriančiam bankui. Vietoje to jis veikė kaip banko, kuriam taikoma specialiojo administravimo procedūra, vadovas ir teisinis atstovas, o ne IB vardu, t. y. perėmė visus privatinės teisės įgaliojimus, kuriuos turėjo likviduoti valdymo organai. Be to, Italija ginčijo, kad esama IB kišimosi požymių. Fondo FITD generalinio direktoriaus 2014 m. gegužės 28 d. pranešimo ištrauka, kurioje minima, kad IB atstovas paragino fondą FITD ieškoti subalansuoto susitarimo su banku BPB, kad būtų padengtas neigiamas nuosavas kapitalas, turi būti aiškinama kaip viltis ir jokiu būdu ne kaip pareigos nustatymas. Be to, Italija pažymėjo, kad nė viename fondo FITD valdymo organų priimtų sprendimų, susijusių su intervencine priemone banko „Tercas“ naudai, protokole nėra užfiksuota jokių IB pasiūlytų pozicijų, kurios galėtų reikšti, kad fondui FITD daroma įtaka.

3.2. **IB pastabos** ([36])

(66) Savo pastabose dėl sprendimo pradėti procedūrą IB nesutiko, kad fondo FITD paramos intervencija priskirtina valstybės atsakomybei, nes:

a) fondas FITD, teikdamas paramą kredito įstaigoms, nevykdė viešosios politikos įgaliojimo. Vienintelis IGS viešosios politikos įgaliojimas buvo išmokėti indėlininkams kompensacijas. TUB 96a straipsnio 1 dalies paskutinis sakinys, pagal kurį fondas FITD galėjo įsikišti kitais būdais, o ne tiesiogiai išmokėti kompensacijas likviduojamo banko indėlininkams, negali būti aiškinamas kaip rodiklis, kad fondo FITD intervencijos, išskyrus kompensacijas indėlininkams, gali būti priskiriamos valstybės atsakomybei arba kad fondui FITD buvo suteiktas viešosios politikos įgaliojimas. Ta nuostata tiesiog buvo leidžiama pasinaudoti kitomis intervencijos formomis;

([35]) 1999 m. lapkričio 10 d. Komisijos sprendimas 2000/600/EB dėl pagalbos, kurią Italija suteikė valstybiniams bankams „Banco di Sicilia“ ir „Sicilcassa“, sąlyginio patvirtinimo (pranešta dokumentu Nr. C(1999) 3865) (OL L 256, 2000 10 10, p. 21).

([36]) IB savo pastabas pateikė kaip trečioji šalis, todėl šiame skirsnyje jos nepateikiamos kartu su Italijos pastabomis. Tačiau, kadangi IB yra viešosios teisės subjektas, kurio elgesys prilygsta valstybės narės elgesiui ir kuriam netaikomas SESV 107 straipsnis, nes jis yra nepriklausoma įstaiga, skirsnyje, kuriame priemonės vertinamos, jis taip pat vadinamas Italija.

b) IB nei apskritai, nei nagrinėjamu atveju nenusprendė kartu su fondu FITD įsikišti paremiant tam tikrą įmonę ir nekontroliavo, ar fondas FITD veikė laikydamasis jam suteikto viešosios politikos įgaliojimo. IB tik vykdė priežiūros įgaliojimus, atsižvelgdamas į indėlininkų apsaugos, bankų sistemos stabilumo bei patikimo ir apdairaus banko administravimo tikslus. Be to, IB tvirtino, kad jis neprisidėjo prie fondo FITD paramos intervencijos rengimo ar įgyvendinimo ir kad bet kurie jo ir fondo FITD kontaktai iki oficialaus FITD paraiškos pateikimo IB tvirtinti negali būti laikomi IB indėliu į šias priemones. IB tiesiog pateikė pirmines gaires, atsižvelgdamas tik į teisės aktų parametrus, reglamentuojančius vėlesnę leidimo suteikimo procedūrą. Tai, kad IB paskyrė specialųjį administratorių ir jį prižiūrėjo, nagrinėjamu atveju neturėjo jokios įtakos, nes specialiojo administratoriaus užduotys ir tikslai nedaug kuo skiriasi nuo įprasto krizės ištiktos privačios įmonės vadovo veiklos. Specialusis administratorius neveikė IB vardu. Fondo FITD valdybos ir vykdomojo komiteto posėdžiuose dalyvavęs IB atstovas buvo tik stebėtojas ir neturėjo balsavimo teisės. Tai, kad fondo FITD ir banko BPB ginčą dėl banko „Tercas“ neigiamo nuosavo kapitalo dydžio išsprendė IB paskirtas arbitras, neturi reikšmės, nes būtent šalys visiškai nepriklausomai ir abipusiu susitarimu paprašė IB nurodyti asmenį ir jį vėliau paskyrė arbitru;

c) nagrinėjamas atvejis gerokai skyrėsi nuo sprendimo pradėti procedūrą 28 išnašoje nurodytų valstybės pagalbos priemonių, kurių ėmėsi Danija, Ispanija ir Lenkija, dėl kurių Komisija buvo padariusi išvadą, jog IGS intervencijai naudotais ištekliais disponavo valdžios institucijos, todėl intervencija buvo priskirtina valstybės atsakomybei.

3.3. **Kitų suinteresuotųjų šalių pastabos**

(67) Kitos suinteresuotosios šalys, t. y. fondas FITD, bankai BPB ir „Tercas“, tvirtino, kad Komisija klydo teigdama, jog labai tikėtina, kad pagal IGS gali būti teikiama valstybės pagalba, nes šios sistemos veikia pagal valstybės įgaliojimus ir yra kontroliuojamos valdžios institucijų. Jos manė, kad Komisija padarė preliminarią išvadą, jog fondo FITD taikytos priemonės priskirtinos valstybės atsakomybei vien dėl to, kad tokia intervencija buvo nustatyta teisės aktais. Jos rėmėsi TUB 96a straipsniu, kuriame buvo numatyta, kad IGS „*gali* imtis kitų rūšių ir formų intervencijos“, ir, be kita ko, teigė, kad neprivalomas fondo FITD intervencijos pobūdis nutraukia ryšį tarp fondo FITD veiksmų ir jo teisės aktais nustatytos misijos.

(68) Fondas FITD teigė, kad jis yra privatinės teisės subjektas, kurį kontroliuoja ir valdo jo bankai nariai, ir kad jis veikė kaip priemonė intervencijai, kuri tiesiogiai priskirtina tiems bankams, įgyvendinti. Fondo FITD valdymo organas savo nuožiūra sprendė, ar taikyti paramos intervenciją, kada ir kaip ją taikyti, o vienintelis reikalavimas buvo tas, kad intervencija kainuotų mažiau nei kompensacija indėlininkams. Fondas FITD, imdamasis paramos priemonių, neturėjo jokių viešųjų įgaliojimų ir joks viešasis subjektas negalėjo jo įpareigoti imtis intervencijos. Vėlesnis IB leidimas buvo suteiktas tik siekiant patikrinti intervencijos tinkamumą prudencinės priežiūros požiūriu, užtikrinant, kad ji atitiktų poreikį apsaugoti indėlininkus ir užtikrinti bankų sistemos stabilumą.

(69) Be to, kitos suinteresuotosios šalys nurodė, kad fondo FITD narystė nebuvo privaloma ir valstybė nesikišo nei į fondo FITD valdymo organų narių skyrimą, nei į jo sprendimų priėmimo procesą. Tai, kad IB dalyvavo kaip stebėtojas, neturintis balsavimo teisės, neturėjo įtakos nepriklausomam fondo FITD sprendimų priėmimo procesui. Remdamosi sprendimu *EARL Salvat père et fils* ([37]), jos manė, kad tam, jog būtų galima kalbėti apie valstybės pagalbą, valstybei turėtų būti atstovaujama organizacijos sprendžiamajame organe ir valstybė turėtų turėti galimybę nustatyti įpareigojančius sprendimus.

(70) Kitos suinteresuotosios šalys taip pat teigė, kad fondas FITD yra institucija, atstovaujanti savo bankų narių interesams, o Italijos bankui suteikti įgaliojimai, susiję su fondo FITD veiksmais, leidžia jam tik siekti savo bendrų priežiūros tikslų, konkrečiau – prižiūrėti, kad prižiūrimi subjektai būtų valdomi patikimai ir apdairiai, ir apsaugoti indėlininkų interesus. Tai, kad IB paskyrė specialųjį bankų, patiriančių krizę, administratorių, nerodo ryšio su valstybe. Fondas FITD taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad specialusis administratorius, nors ir buvo IB paskirtas, nebuvo priežiūros institucijos atstovas. Specialusis administratorius veikė turėdamas didelę diskreciją ir savo iniciatyva, jis tegalėjo pateikti prašymą dėl

([37]) 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimas *EARL Salvat père & fils ir kt. / Komisija*, T-136/05, ECLI:EU:T:2007:295, 154 punktas.

intervencinių priemonių fondui FITD, o šis ir toliau galėjo nevaržomai nuspręsti, ar imtis alternatyvių intervencinių priemonių, geriausiai atitinkančių jo narių bankų interesus. Nagrinėjamu atveju specialusis administratorius nepakeitė banko visuotinio susirinkimo, kuris yra vienintelis organas, įgaliotas tvirtinti išskirtinio pobūdžio veiksmus. Dėl IB suteikto leidimo fondui FITD taikyti intervencines priemones, fondas FITD teigė, kad šis leidimas buvo suteiktas tik po to, kai fondas FITD priėmė nepriklausomą sprendimą imtis intervencinių priemonių, ir buvo įprastos IB priežiūros funkcijos dalis. Be to, fondo FITD valdybos ir vykdomojo komiteto posėdžiuose IB atstovas dalyvavo tik kaip stebėtojas, neturintis balsavimo teisės. Kaip ir Italija, kitos suinteresuotosios šalys taip pat teigė, kad sprendime pradėti procedūrą Komisijos nurodytos bylos dėl IGS nėra panašios į nagrinėjamą bylą.

4. **PRIEMONIŲ VERTINIMAS**

4.1. **Pagalbos buvimas**

(71) Siekdama įvertinti, ar priemonė yra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, Komisija turi nustatyti: i) ar priemonė taikoma valstybės arba iš valstybinių išteklių; ii) ar priemone suteikiamas ekonominis pranašumas; iii) ar pasirinktinai palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, priemonė galėtų iškraipyti konkurenciją; iv) ar priemone daromas poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai. Kad priemonė būtų laikoma valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, turi būti įvykdytos visos šios sąlygos.

(72) Sprendimu sujungtose bylose T-98/16, T-196/16 ir T-198/16 Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą (ES) 2016/1208. Visų pirma, Bendrasis Teismas nusprendė, kad fondo FITD priimtomis priemonėmis nebuvo įgyvendintas Italijos teisės aktais suteiktas viešasis įgaliojimas, priešingai nei Komisija manė Sprendime (ES) 2016/1208. Jis taip pat įvertino įrodymus, kuriais Komisija rėmėsi Sprendime (ES) 2016/1208, ir nusprendė, kad, atsižvelgiant į šiuos įrodymus, Komisija pakankamai teisiškai neįrodė, jog Italijos valdžios institucijos dalyvavo fondui FITD priimant priemones ir kad šios priemonės priskirtinos valstybės atsakomybei, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

(73) Šį sprendimą, apskųstą apeliacine tvarka, Teisingumo Teismas paliko galioti, o jo didžioji kolegija patikslino savo sprendimų praktiką dėl pagal privatinę teisę reglamentuojamo subjekto, kuris nėra nei valstybės įstaiga, nei valstybinė įmonė, suteiktos pagalbos priemonių priskirtinumo valstybės atsakomybei.

(74) Visų pirma, kaip nurodė Teisingumo Teismas, tuo atveju, kai pagalbą suteikęs subjektas yra privatus subjektas, tinkami įrodymai, kad priemonė priskirtina valstybės atsakomybei, skiriasi nuo įrodymų, kurių reikia tuo atveju, kai pagalbą suteikęs subjektas yra valstybinė įmonė, ir šiuo atžvilgiu svarbus yra kapitalo ryšio tarp atitinkamo subjekto ir valstybės nebuvimas. Pasak Teisingumo Teismo, kadangi tokio pobūdžio atveju tokių ryšių nėra, Komisija negali remtis kapitalo ryšio tarp tokio subjekto ir valstybės buvimu. Todėl tokiais atvejais Komisijai keliamas dar griežtesnis reikalavimas pateikti įrodymus, galinčius patvirtinti, kad nagrinėjama pagalbos priemonė buvo priimta esant faktinei valdžios institucijų įtakai ar kontrolei.

(75) Be to, Teisingumo Teismas nurodė, kad, remdamasis visų įrodymų, kuriais Komisija rėmėsi Sprendime (ES) 2016/1208 ir kurie vertinti atsižvelgiant į jų aplinkybes, analize, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Komisija tinkamai neįrodė, jog fondo FITD taikytos priemonės priskirtinos Italijos atsakomybei.

(76) Šiomis aplinkybėmis, kadangi Komisija neturi jokių kitų svarbių įrodymų, galinčių teisiškai tinkamai įrodyti, kad nagrinėjamų priemonių fondas FITD ėmėsi dėl faktinės Italijos valdžios institucijų įtakos ar kontrolės, reikia daryti išvadą, kad, remiantis Komisijos turimais įrodymais, šios priemonės nėra priskirtinos Italijos atsakomybei.

4.2. **Išvada**

(77) Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytus argumentus, Komisija daro išvadą, kad jos turimų įrodymų nepakanka norint įrodyti, jog priemonės, kurių ėmėsi fondas FITD, yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

5. **IŠVADA**

(78) Komisija mano, kad priemonės, kurių 2014 m. fondas FITD ėmėsi banko „Tercas“ naudai, nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Priemonės, kurių 2014 m. Italijos indėlių garantijų sistema *Fondo interbancario di tutela dei depositi* ėmėsi banko „Tercas“ naudai, nėra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2023 m. rugsėjo 21 d.

Komisijos vardu
Didier REYNDERS
Komisijos narys